

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2001. júl.–aug.

VI/4. szám

Ára: 165,- Ft

Andocs – kegyzsobor

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.

Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Méltóság és szépség

Énekeljete az Úrnak új éneket,
énekelj az Úrnak, mind egész föld!
Énekeljete az Úrnak és áldjátok az ő nevét,
hirdessétek napról napra az ő szabadítását.
Hirdessétek a pogányok között az ő dicsőségét,
minden népek között az ő csodáit.
Mert nagy az Úr és igen dicséretes,
félelmetes minden istenek fölött.
Mert a pogányoknak minden istenei üres démonok,
az Úr pedig az egeknek Alkotója.
Méltóság és szépség az ő színe előtt,
hatalom és ékesség az ő szentélyében.
Adjatok az Úrnak, népek családjai,
adjatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet,
adjatok az Úrnak, az ő nevének dicséretet!
Hozzatok áldozatokat, és lépjete be az ő csarnokába,
imádjátok az Urat szent ünnepi díszben.
Remegjen meg orcája előtt az egész föld,
mondjátok el a nemzeteknek, hogy az Úr országol.
Mert megerősítette a föld kerekességét, és az meg nem inog,
igazságban ítéli meg a népeket.
Vigadjanak az egek és örvendezzen a föld,
zengjen a tenger és annak teljessége,
örüljenek a mezők és mind a benne valók!
Akkor ujjonganak az erdőknek minden fáit,
az Úr színe előtt, mert eljött,
mert eljött a földet ítélni.
Megítéli a földkerekséget igazságban,
és a népeket igazmondásban.

(ÉE. 681., Urunk színeváltozása, 95.zsoltár)

Tartalomjegyzék

Üdvözlégý bíbor rózsa	1
D. A. Guillerand: Magnificat	2
Török J.: Jézus Krisztus nagyanyja	2
A menyeyi Királynő tanítása	4
Gruber L.: Názáreti Királynő	6
Gobbi: Az én fényességem sugarai	7
Gobbi: Szent István király ünnepe a Világegyházban	9
Török J.: Szent István nyugvóhelye	10
Imádságok Szent István királyhoz	12
Mária kegyhelyek	
Andocs	11
Einsiedeln	15
Kerekes K.: Félelmetes szépségű Asszony	16
Minden kegyelmek szétosztója	17
Török J.: Papszentelések és újmisék hetei	18
II. János Pál pápa: Az élet mint hivatás	18
Mészáros L.: Meghívott az Úr	21
D. A. Guillerand: Eucharisztia, szeretet misztériuma	23
Ginder M.: Az Ostya kiszolgáltatottsága	23
Ima a házasságunkért, családunkért	26
Rózsafüzér	
Az imádság gyógyító erő	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
Einsiedeln – kegyeszobor

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-AMRO Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Üdvözlégy bíbor rózsa

Köszöntelek, ó, Mária, fehér liliom,
akit az örökké boldog és sugárzó Háromság személyei
saját maguk örömmel gondoztak.

Köszöntelek, aki bíbor rózsához vagy hasonló;
köszöntelek, aki soha nem végződő édességet rejtasz magadban.

Köszöntelek, dicső Királynő,
aki mondhatatlan örömeket élvezel.

Ó, boldog Szűz, Jézus Krisztus, az egek Királya,
Atyja dicsőségének ragyogása tőled akart megszületni,
s szűzi tejedtől tápláltatni.

Te pólyába takartad, karjaidban hordoztad,
kebleden melengtetted, s gyengéd ölelésekkel,
szerelmes csókokkal illeted.

Segítségédért esdeklem most,
járj közben Ónála értem, hogy lelkemre
isteni sugarait kiáraszsa és betöltse azt erényeivel.

Louis de Blois (1506–1566)

Siralmak völgyéből sóhajtunk hozzád

Isteni kegyelemmel teljes,
szent lélek, szűz test, egyedül szűz Anya,
nincs hozzád hasonló;

orvosságos edény, gyógyító fűszer,
bölcesség példája, ragyogó hajnal,
vezess minket a tengeri veszedelmek között és a sötét éjszakákon.

Tisztesség tükre, nagyhatalmú Asszony,
add meg a foglyoknak örökségüket!

Mert a számkivetésből, e keserű és szennyes világ viharaiból,
a siralmak megfagyott völgyéből vezess ki minket, Asszonyunk,
a tiszta égbe, az igazi nyárba!

Járj közben, hogy Fiadat homály, felhő nélkül,
nem tükör által, de szemtől szembe lássuk fenségében!

Molliens-i „Reclusus” (XII.sz.)

Magnificat

Dom Augustin Guillerand (1877–1945)

Én Istenem, valaha téged egy lélek oly buzgón, lelkesen dicsért és áldott, hogy azt itt lenn soha nem lehet túlhaladni, ahhoz soha nem lehet hasonlót találni. Ez a lélek a te gyöngéd Anyád, az én égi Édesanyám, Szűz Mária volt. Úgy szeretnék imádkozni, ahogyan ő imádkozott, úgy szólni, ahogyan ő szólott. Azon kellennem, hogy szívemben az övéhez hasonló érzések szülessenek: ez neki bizonyára örömmel szolgál, néked pedig tetszik. A gyermek találhat-e biztosabban utat az atyai szívhez, mint úgy, hogy az anyjától tanult nyelven szól?

Mindez a Szűzanyának oly kiemelkedő órájában történt. Te jöttél, Szerető Lelked kimondhatatlan és titokzatos közreműködése által, hogy szűzi keblére rejtse Örök Igédet, a Fiút, kiben kedved telik. A malasztok malasztjától egyszerre megterhelve és fölékesítetten, kincsét és örömét hordozva ment rokonához, Erzsébethez, és megadta az alig fogant Üdvözítő számára egy kedves lélek, az Előfutár megváltásának örömét. Ott, a kis ház küszöbén, ott történt, megértő rokona előtt, akit te tiszta fénnel világosítottál meg; és Erzsébet fölismerte Máriában Urának anyját, a minden asszonyok között áldott Asszonyt. Ezen köszöntés hallatára, amely neki szólt a te nevedben, Mária a szívét régóta feszegető érzéseit engedte lelkéből kiáradni, énekelve azt az éneket, amelyből én is szeretném kiformálni lelkem himnuszát és imádságaim foglatát: Magnificat!

Jézus Krisztus nagyanyja

Török József, történész, teológus

Nyáron még a lelkiéletben is vakációs hangulat uralkodik. A júniusi Jézus-Szíve litániák után júliusra már kevesebb imádkozás marad, hiszen a Szent Anna tiszteletére végzett kilenced egyre kevesebb templomban hangzik föl az idős előimádkozó ajkán, az esti mise előtt vagy után. Pedig a nagyanyák védőszentjének – Szent Annának, Jézus Krisztus nagyanyjának! – a pártfogása ma is szükséges a mostani nagyanyák számára; csak éppen az ájtatos-ságot-éneket még ismerő nagyanyák távoztak egyre többen, hogy a

temetőikben nyugodjanak, pihenjenek a föltámadásig. Az ötvenes-hatvanas években faluhelyen, kisvárosokban még elevenen élt Szent Anna tisztelete. Júliusban a napok már kicsit rövidülnek, de még hosszan tart a napvilág, alkonykor-este lehet kérni Szent Anna asszony pártfogását. Az élet alkonyán járó nagyanyák értették ezt jól, mert a példaadáshoz a következő nemzedékek számára jópéldából kell meríteni. A nyári lelkiélet könnyebb hangvétellű, mint a nagybőjti; mégis komoly mondanivalókat hordoz. Például azt, hogy a nagyanyák, ha unokájuk náluk nyaral, kérdezzék meg – ne faggassák erőszakkal, hanem csak érdeklődjenek figyelmesen –, mit is tanult hittanból az unoka a tanév folyamán? Az üdvösségtörténet nagy eseményeit el tudja-e mondani, mint valaha, régen azok akik még a kiskatekizmus történeteit tanulták elemi iskolás korukban. Tudja-e a kisunoka szépen, szabatosan elmondani, mi végett vagyunk a világon? Valaha ez volt az első kérdés, amire a hatéves kiskiskolás, igaz, olvasni és írni még nem tudott, máris választ kapott, s olyan választ, amire egy egész életen át lehetett emlékezni.

Szent Anna asszony pártfogást nyújthat – ha kérik – a felesleges időfecsérlés ellen. A képláda a nap huszonnégy órájában ontja magából a szappan-operákat, rajzfilmeket. Melyik a könnyebb: az unatkozó unokát odaültetni a TV elé és rázúdítani az ide-oda rohangáló, egymást üldöző – következésképpen egymást gyűlölő, egymással végezni akaró – mesefigurákat, akik éppen olyan erőszakosak, agresszívek, mint a felnőttek kedvenc sorozatfigurái; vagy pedig az unokával bölcsen foglalkozni? Vagyis mesélni neki, ha fáradt, imádkozni vele, amíg oda tud az imádság lényegére figyelni, s csöndes délutánokon elmondani neki a család történetét. Sok gyerek tátott szájjal hallgatná a nagymama gyerekkorának igaz történeteit, s ha a nagymama összeszedné valamennyi élményét az ő szüleiről, vagyis az unoka dédszüleiről, meg saját nagyszüleiről, akik talán évszázaddal korábban éltek, az lenne az igazi, attól csillogna az unoka-unokák szeme. A nagymama minden család emlékezete, mondhatni ezt, bár kissé tudálékosan hangzik. És ha a nagymama még azt is föllevenítené, hogy milyen volt az ő kislánykorában az elsőáldozás, bérmálkozás, sok-sok templomi ájtatosság, körmenet, búcsújárás, akkor az unokáknak eszük ágába se jutna a képládát nézni, meg szívesen kísérnék el a nagymamákat az esti szentmisekre meg a Szent Anna-ájtatosságokra.

A keresztény családoknak a nagyszülők is tagjai, a gyerekek velük is mehetnek a templomba. Szent Anna, Szent Anna – ahogyan az ének kettőzi –, Jézus Krisztus nagyanyja, de sok hozzád hasonlatos nagymamára lenne szükségük a mai unokáknak!

A mennyei Királynő tanítása

Leányom, az Isten színe látása végtelen boldogsággal tölt el, mégis egy dolog beárnyékozza ezt a boldogságot: az a szomorú helyzet, ami- ben az Egyház és a világ többi része pillanatnyilag található. Az emberek tudják, hogy bennem találják anyjukat, védasszonyukat és közbenjárójukat, és hogy az én feladatom és legbensőbb vágyam, hogy segítsek nekik, vigasztaljam és az örök életbe kísérem őket. A Megváltó nagy kegyelmekben és előjogokban részesített mint édesanyját, hogy ezeket mind a bőkezűség és az irgalom valódi anyjaként az emberek javára használjam. Ám az emberek meggátolnak abban, hogy jót tegyek. És mivel nem szólnak és nem könyörögnek hozzám teljes szívből, oly sok lélek megy a pokol felé. Ez az ő szabad akaratukból hozott döntésük, melyet el kell, hogy fogadjak. Mégis fájdalommal tölt el, hogy az örök kínszenvedésbe mennek, tőlem pedig megtagadják azt az örömet, hogy segítsek rajtuk.

Én ismerem a szószólásom értékét és mennyei hatalmamot az Egyházban. Sokezernyi csodát műveltem tisztelőim javára és sok-sok kegyelmet közvetítettem számukra. Azok iránt, akik szükséghelyzeteikben segítségül hívtak, mindenkor bőkezű voltam, s az én kedvemért az Úr is ilyen volt irántuk. Azoknak a lelkeknek száma, akiket megmentettem, csak kevés azokhoz viszonyítva, akiket megmenthetnék, s akiknek segíteni vágyódom. A világ, az idő tovasiet. Az emberek gyakran túl kényelmesek és restek arra, hogy Istenhez forduljanak és elismerjék Őt. Az Egyház gyermekei belebonyolódnak a pokoli ellenség cselszövéseibe. A világban jelenleg a bűnösök száma növekszik, a bűn adóssága gyarapodik, mert a szeretet kihűlni látszik. Mindez annak ellenére történik, hogy Isten emberré lett, tanította a világot példával és oktatással, megváltotta szenvedésével és halálával, hirdette az evangélium kegyelmi törvényét. Ő maga dicsőítette meg az Egyházat csodákkal, világossággal, kegyelmekkel és szentjei által. Ezen kívül jóságában segítő anyai kezem által gyakran kiárasztja irgal-

masságának kincseit. Én valamennyi hivatásomat és kiváltságomat hűségesen használom. Mindez azonban kevésnek tűnik. Vajon kell-e csodálkozni, ha az Isten igazságosságának a haragja kitör? A bűnösök megérdemlik a fenyegető büntetéseket, és már érzik azokat. A gonoszság elérte a legfelső fokát.

Leányom, ez az igazság. Jóságom és szelídségem azonban túlhalad minden gonoszságot, Isten jóságát irgalomra indítja, és feltartóztatja igazságosságát. Igen, a Magasságbeli bőkezűen akarja ajándékozni végtelen kincseit. Segíteni akar az embereknek. Ha könyörögnek a szószólásomért, hatásos közvetítő leszek számukra Istennél. Ez egy biztos, hatásos útja annak, hogy fölemelkedhessen az Egyház, hogy segítséget kapjanak az emberek a hit terjesztésében, hogy meg tudják szilárdítani a keresztény családokat és városokat, hogy vissza tudják vezetni a lelkeket a kegyelemre, az Isten szeretet közösségébe.

Leányom, azt kértem, hogy mindezek előmozdítására segíts nekem – kegyelmeid arányában. Nem elegendő, hogy az én életem leírását megteszed. Mindezek közben példamutató életeddel meg kell valósítanod azokat a lelki tanácsokat és üdvös tanításokat, amiket mind az írás közben, mind pedig számtalan más kegyelemben kaptál, s amik mind ugyanazt célozzák. Leányom, jól fontold meg, mennyire üdvös engedelmeskedni nekem, egyetlen Anyádnak, Tanító-mesternődnak és Főnöknődnak, aki ezen és egyéb jótéteményeket tanúsítottam irántad, és te gyakran helyezted a kezembe magadat, és újtottad meg előttem rendi fogadalmadat, miközben különleges engedmességet ígértél nekem. Emlékezzél azokra az ígéretekre, amiket gyakran tettél az Úrnak és angyalainak. Mi mindnyájan azt akarjuk, hogy bár testben, mégis angyalként élj és tevékenykedjél, és csakis a tiszta lelkekkel való társaságot ápoljad. És ahogyan a tiszta lelkek egymással érintkeznek, egymást kölcsönösen megvilágosítják, úgy világosítsanak meg téged is Kedvesednek tökéletességéről, és részesítsenek téged abban a világosságban, ami az összes erények gyakorlásához szükséges, mindenekelőtt pedig a szeretethez, az erények királynőjéhez. Ez erősítse benned a bensőséges szeretetet Isten és felebarátaid iránt. Minden erőddel küzdened kell a kegyelemnek ezen fokáért, hogy a Magasságbeli méltónak találjon arra, hogy szent akaratát rajtad beteljesítse, és hogy mindenben, amit kíván, fel tudja használni szolgálatodat. Mindenható karja adja meg neked örökre

az ő isteni áldását, mutassa meg neked Arcának örömét, és adja meg neked békéjét. Te viszont iparkodj, hogy sohase veszítsd el őt saját hibádból!

(Agredai Mária, spanyol klarissza nővér látomásai alapján,
fordította Vida Tivadar, káplán.)

Názáreti Királynő

Gruber László, káplán

A Santa Maria Maggiore-bazilikában történt. A közelében sétáltam, s egy kis időre bementem imádkozni...

Az egyik népes turistacsoportnak köszönhetően éppen meg volt világítva az apszis nagy mozaikja: Mária, amint Jézus a fejére teszi a koronát, angyalok, szentek... Soha nem álltak hozzám túl közel az ehhez hasonló, dicsőségben pompázó, úrnő-szerű Mária-ábrázolások, de most olyan jó volt nézni, jó volt nyugtázni, hogy igen, Mária az őt joggal megillető helyen van, Fia jobbján, a mennyben. A számomra gyakran meglepőnek tűnő, fiatal, ismeretlen názáreti lány és a szinte már-már hódolói félelmet keltő, „mennyekben megkoronázott” királynő személye közötti távolság teljesen eltűnt. Világosan láttam, hogy a názáreti szűz és ez a titokzatos királynő egy és ugyanazon valaki.

Igen, kell, hogy ez az egykor ismeretlen, názáreti kis Mária most ott legyen Fia jobbján. Lassan magam elé képelem az ő egykori alakját, mert érzem, hogy sokat tanulhatunk tőle...

Nemcsak személyes életpéldájával tanít minket, s lesz a hitben anyánkká, hanem általa egyúttal Istent is jobban megismerhetjük.

Igen, Ábrahám, Izsák és Jákob Istene, a teremtés és a történelem Ura az, aki szüntelen meglep minket nem várt, előre ki nem fürkészhető útjaival, keresztül húzva a józannak tűnő emberi számításokat, hogy az üdvösség munkálásában Ő, mint hatalmas, nem a nagyokat hívja tevékeny munkatársnak, hanem ellenkezőleg a kicsinyeket, sőt a legjelentéktelenebbnek látszókat, azokat, akik teljesen Vele és Benne élnek.

Mária éppen ilyen volt. A pogányok Galileájából származott: „Jöhet valami jó Názáretből?” Senki nem gondolta volna, hogy az atyáknak tett ígéret egy asszonyon, ráadásul egy fiatal szűzön keresztül válik va-

lóra, éppen amikor az ország idegen elnyomás alatt áll, amikor semmi kilátás sincs az egykori dicsőség helyreállítására, ugyanakkor a szabadulást hozó Messiás utáni várakozás eléri tetőpontját.

Külsőleg talán semmi rendkívülit nem lehetett találni rajta, de arcára mégis kisugárzódott bensője hallatlan tisztasága, egyszerűsége, szerénysége, kicsinységében rejlő, vonzó nővéri mivolta. A hagyományos rend szerint József, az egyszerű ács a jegyese, lélek szerint mégis a Magasságbeli. A többiek szemében szegény volt, lélek szerint gazdag. Földi kincse nem volt, egyszerű kis hajlékban húzódott meg jegyesével a városka egyik domboldalán, míg égi java maga az Úr volt, aki betöltötte őt szeretetével; őt, aki teljesen ráhagyatkozott, őt, aki hitt az anyagi szóban, jól lehet, egy csöppnyi sejtése sem volt annak megvalósulására, hiszen férfit nem ismert. Ugyanaz a hittel, ráhagyatkozással teli bizalom volt benne, amit később majd a Fiánál látunk. Noha a bizonytalanság, a jövő ismeretlenségének sötét árnyai őt is megkísértették, mégis remélt, mert szeretett. Ez volt az ő végső erőforrása: viszonszeretett.

Látom őt, amint rokonához, Erzsébethez siet Júda egyik városába. Talán félt, hogy az árgus szemű názáretiek látva az ő áldott állapotát, megsejtve valamit Titkából, a vének elé hurcolják, hogy halálra köveztessek? Nem, mégsem, mivel három hónap után visszatért. Talán csak örömuiket akarták megosztani egymással? Lehet. Én mégis valami szépet és fontosat hallottam elhangzani Erzsébet ajkáról, amit jól megjegyeztem, s már várom, hogy abban a betlehemi kis barlangistállóban, a pásztorok mellett térdelve e szavakkal köszönthessem Máriát, aki újra világra szüli majd Őt, Akinek az érkezését minden karácsonykor anynyira várjuk, s Aki által tudjuk meg igazán, hogy ki is a mi Teremtőnk, Megváltónk, Üdvösségünk: Üdvözlégy, kegyelemmel teljes. „Áldott vagy az asszonyok között és áldott a méhed gyümölcse!”

Az én fényességem sugarai

Nézzétek a Mennysország dicsőségébe fölvettem ragyogását, különösen kedvelt fiaim, és jöjjetek Velem immár közeli szabadulástok biztos kikötőjébe. Ti vagytok az Én örömöm és koronám!

Ti vagytok azok a fénylő csillagok, akik még ragyogóbbá teszitek királyi palástomat!

Ezért ma arra hívlak benneteket, hogy éljétek meg Velem ezt a napot a Mennysországba megérkezett szentek és a Tisztítóhelyen tisztuló boldog lelkekkel együtt.

Ma, midőn a Mennysország fényében szemlélitek égi Édesanyátok dicsőséges és megdicsőült testét, ugyanakkor ujjonganak az angyalok és az angyali karok, gyönyörűséggel telnek el a szentek, öröm szállja meg a tisztuló lelket, és a küzdő és szenvedő Egyház, amely a világ és a történelem pusztaságában vándorol, megerősítést nyer reményében és vigasztalás tölti el annyi szorongatásában.

Mindenüvé vigyétek el anyai vigasztalásom balzsamát. Terjesszék fényemet a titeket körülvevő mély sötétségben!

Ti vagytok az Én fényességem sugarai!

Azt akarom, hogy ezek a sugarak általatok terjedjenek el mindenüvé és égi harmatként szálljanak le a szegény emberiségre, melyet immár a Gonosz tart hatalmában, és szálljon le Egyházamra, amely fájdalmas kínszenvedésének óráját éli.

Terjesszék a hit fényét a nagy hitehagyásnak ebben az idejében, terjesszék a remény sugarát ebben a materializmustól áthatott világban, amelyet a kétségbeesetten hajszolt meggazdagodás és a gyönyörök hatnak át; terjesszék a szeretet sugarát az önzés, a gyűlölet és a gyengék felé gyakorolt közömbösség közepette, s így a szegények és szenvedők felé. Terjesszék a tisztaság fényét az annyira elterjedt tisztátalanság közepette, a csönd sugarát a süketítő zajban, az imádságot az általános kicsapongás közepette, az alázatát annyi kevélység és engedetlenség széleskörű lázongása közepette.

Tegyétek meg, hogy mindenüvé elérjen dicsőségem sugara, ti, akik ragyogó anyai palástom fényes csillagai vagytok!

Így alakíttjátok ki az új Egyházat, így gyűjtitek össze gyermekeimet a világ minden részéből, így rövidítitek meg nagyon kemény rabszolgaságotok idejét és készítitek elő a szíveket és a lelkeket a közeledő Úr fogadására.

Ezen a napon, midőn a Mennysország a földdel egyesül, Én megerősítelek benneteket tervem kivitelében, befogadlak Szeplőtelen Szívem legmélyébe, határozottan vezetlek benneteket a szabadulás útján, hogy végre elérkezzetek az új ég és föld valóságához.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1992. aug. 15.

Szent István király ünnepe a Világegyházban

Láthattad fiam, hogy gyermekeim mily hatalmas serege ünnepelte a pápa felgyógyulását. Fatimai jelenésem emléknapiján tört ellenfelem szeretett fiam életére, s vette célba ezzel Szívemet. Ám terve meghiúsult. Ezt az egész világnak jelként adta az Úr, hogy végül is Szeplőtelen Szívem diadalt arat majd általatok: Szeplőtelen Szívemnek magatokat átadott, és velem szüntelenül együtt imádkozó, együtt munkálkodó, együtt küzdő, együtt szenvedő papjaim; és az általatok Szívemhez vezetett, Szívemben élő többi hú gyermekem által...

Jézusom Eucharisztikus Szívének békéjét fogja élvezni és kiárasztani az Egyház. Jézusom földi helytartója többet tud Isten e nagy művéről, mint sokan mások. Ő tudja, hogy az Úr e tervében különlegesen fontos helyet foglal el egy nép, amelyet első királyuk, a mai nap szentje, István, majdnem ezer éve már, hogy nekem följajnlva, tulajdonomba adott. Ezért hazáját századok óta már Regnum Marianumnak, az én országomnak nevezik. A pápa szeme előtt ismeretes a nép isteni küldetése, melyért évezredes történetének vértanúi sorával fizetett.

Ezért intézett e néphez rövid időn belül több üzenetet és Magyarországot védőszentje, István király mellett ezért fordult ma hozzám Szívemet megindító szavával, hogy a nép fontos örökségét nekem Krisztus Anyjának, a szeretett magyar nemzet minden fia és leánya Nagyasszonyának gondjaiba ajánlja.

Meghallgatom szeretett fiam kérését, s ezért intézem most üzenetemet általad e népem minden fiához és lányához. Ez a nép évszázadokon át öntestével védte a keresztény Európát a különböző pusztító, nem keresztény hadaktól. Önfeláldozó harcának egyik nagy diadalára emlékezteti ma is a keresztény világot a déli harangszó. A nyugat nemzetei Magyarországnak „a kereszténység védőbástyája” kitüntető címet adták, de nem voltak hálásak e nép mérhetetlen véráldozatáért és emberfeletti szenvedéséért.

Ám Isten annál inkább kitüntette e népet azzal, hogy különleges tulajdonomba adta már állama megalapításánál. E korban pedig Szeplőtelen Szívem világraszóló békediadala kiváltságos eszközzéül adta...

Az én népemnek lelkiileg át kell alakulnia, hogy e küldetést betölthesse Isten dicsőségére, az emberiség javára és saját boldogságára...

Népemnek minden egyes fiát és leányát aggódó szeretettel hívom anyai Szívemre: a katolikus keresztények ajánlják fel magukat Szep-lőtelen Szívemnek. Naponta imádkozzák el szentolvasómat egyenként, vagy családjukkal közösen, a titkain elmélkedve. Törekedjenek Isten mindent átható, szerető jelenlétének és az én anyai segítő jelenlétének állandó tudatában élni. Ezzel, és ha Jézusom megváltó áldozatából misehallgatás, áldozás és imádás révén kegyelmi erőt és szent örömet merítenek, le fogják győzni bűnös szenvedélyeiket, nem teszik szeretetlenséggel pokollá egymás életét, nem hagyják magukra a szenvedőket és öregeket, nem emelnek gyilkos kezét születendő gyermekeikre, nem hagyják Isten nélkül felnőni őket, s nem gátolják, hanem segítik őket a legszentebb hivatásuk felé...

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1981. aug. 16.

Szent István nyugóhelye

Török József, történész, teológus

Szent István halálát és temetését a Kis Legenda a következőképpen tartalmazza: „Az Úr megtestesülésének 1038. évében, a VI. évközben, Henrik római császár idejében, a maga uralkodásának pedig 38. esztendejében elhunyt, és Szűz Mária bazilikájában temették el, melyet pazar munkával hozott tető alá.” Hartvik püspök leírása ezzel összhangban áll, csak lényegesen hosszabban, drámai részletekben gazdagon tárul az olvasó elé előbb az ország fölajánlása tanúk jelenlétében Szűz Máriának, majd a király ünnepélyes, nagy nyilvánosság előtt végbement halála, s végezetül temetése.

Az a fehér márvány koporsó, amely római-kori szarkofágból lett átfaragva és csodával határos módon épségben megmaradt, ott állt Hartvik szeme előtt és befolyásolta a leírást. Nem szabad elfelejteni, hogy a győri püspök az 1083-as szentté avatás után írta meg Szent István legterjedelmesebb életrajzát. Szent István sírja körül csodálatos gyógyulások sorozata kezdődött, s mialatt az utána következő évtizedekben az országot nyomorúságok egész sorozata sújtotta, a köznépi emlékezete ébren tartotta az első koronás király alakját, tetteit. Nem felejtették el, miként rángatta meg az alamizsnát követelő koldus az

álruhás király szakállát, miként kísérték természetfölötti jelenségek magányos imádságát.

A bazilika régészeti föltárása ugyan nem adott eddig feleletet arra, hogy hol állhatott benne az a kimagasló, minden bizonnyal márványból faragott ülő alkalmatosság, ahol a király kiemelkedő fontosságú alkalmakkor helyet foglalt; ám föltehetően Szent István kifejezett akaratából készült aacheni minta alapján a királyság első széke (regni sedes principalis). Aachenben Nagy Károly sírja fölött trónszék állott, s Nagy Ottó 936-os beiktatásakor erre kifejezetten hivatkoztak, a hatalom folytonosságát, jogosságát hangsúlyozandó. Szent István a trónörökös Imréhez írt Intelmekben fia lelkére kötötte a mos maiorum (nagyobbak szokása) tiszteletben tartását, és ezt hangsúlyozta a sírjához közel, a főhajó közepén álló márványtrónus, ami Fehérvárnak megadta a „székes” jelleget. A regni sedes principalis (a király főszéke) magasából országoló, törvényt alkotó, föl-kent és megkoronázott király annak szellemében és örököséként volt köteles uralkodni, aki ott nyugodott a fehérmárvány szarkofágban, aki a temetkezési bazilikát az ország szakrális középpontjának szán-ta, s következésképpen azt akarta, hogy a királyi hatalomban utódok koronázása is itt történjék.

Szent István a bazilikát építtetvén, Imre életében jogosan hitte, hogy fia itteni királlyá kenése és megkoronázása lesz majd az az első ünnepélyes cselekmény, amely az ország életének szimbólumokba sűrített, lényeges eseménysorozatát elindítja. Helyette fia temetése, majd az övé következett. Ám akarata teljesült, mert a források gyakori némasága mellett is joggal föltételezhető, hogy valamennyi magyar királyt Székesfehérvárott koronázták meg a bazilika 1038-as fölszentelésétől egészen 1527-ig, Szent István sírja közelében. Kivétel ugyan állítható I. Károly király két előzetes koronázásával (1301 és 1309), azonban ezek nem a Szent Korona közbejöttével történtek, s így figyelmen kívül hagyhatók. I. Károly harmadik, a szóban forgó helyen történt koronázása 1310. augusztus 27-én pedig éppenséggel megerősíti azt a tényt, hogy mily nagy fontosságot tulajdonítottak a fehérvári bazilikának, mint színhelynek. IV. Béla koronázásáról, mint a másik kivételről lehetne még szót ejteni. Jogos tehát annak föltételezése, hogy valamennyi olyan esetben is, amikor a források a színhelyt nem jelölik meg, azon Székesfehérvárt kell érteni.

Imádságok Szent István királyhoz

Istenünk, te Szent István királyt itt a földön országunk koronájával ékesítetted, és szentjeid közé emelted. Add, kérünk, hogy aki a keresztény vallás terjesztője volt hazánkban, legyen Egyházad védelmezője a mennyben. Amen.

***

Üdvözlégy, boldog Szent István király,
te népednek nemes reménysége!
Üdvözlégy, minden szentségnek és igazságnak fényes tükre!
Temiattad hittünk Krisztusban,
temiattad üdvözülünk is Krisztusban.
Kérünk, könyörögj a te népedért,
imádkozz az Egyház szolgálóiért is, hogy
egy ellenség se legyen ragadozó a te néped között.
Krisztus hitvallója, fogadd néped könyörgését, hogy
Krisztus kegyelmét nyerje el teáltalad,
ki a hit világosságát derítetted reánk. Amen.

(Codex Albensis, XII.sz., az 1526-ban íródott Érdy-kódex fordítása)

***

Nemzetünk apostola és hatalmas pártfogója, szeretett királyunk, Szent István király, ki őseinket a hit világosságára hoztad, megtért népednek templomokat és iskolákat emeltél, szegényeit, árváit és özvegyeit szerető atyaként tápláltad és így művelté, boldoggá iparkodtál tenni nemzetedet; a te tömérdek fáradozásod, kiállott küzdelmeid és mindezekkel szerzett nagy érdemeid miatt gyermeki és most is alattvalói bizalommal fordulunk hozzád, ó, apostoli szent királyunk, és kérünk, ne vond meg hathatós pártfogásodat a te magyar népedtől, melyet annyi munkával megtérítettél. Kérj számára buzgó apostolokat; eszközöld ki a hit egységét, az erkölcsös életet, hogy üdvösséges törvényeid és igaz atyai szívedből fakadt intelmeid szerint, a szeretetben egyesülve, az egy igaz hitben állhatatosan megmaradjunk, szent életed nyomdokait kövessük és így egykor veled együtt az örök boldogságban Urunkat, Istenünket vég nélkül áldjuk és dicsérjük. Amen.

(Sík Sándor: Imádságok könyv)

Mária-kegyhelyek

Andocs

A Balatontól délre, Somogy megyében, Szántódtól kb. 25 km-re van Andocs, a Dunántúlnak egyik leglátogatottabb búcsújáró helye. A legenda szerint a kegykápolnát 1520 körül egy éjjel angyalok hozták Kalocsáról Andocsra, mert ott istentelen emberek megszent-ségtelenítették. A kápolnát szállító angyalok útközben több helyen megpihentek: Csicsón kápolna épült ezen a helyen, Ozorán az Angyalcsapás, Andocson pedig az Angyalhegyi-dűlő őrzi a csodás esemény emlékét. A legendára utal a kegyszobor neve is: Angyalok Kriálynője. Az andocsi kápolna története a lorettói Szent Ház legendájának magyar változata: eszerint Szűz Mária házat angyalok hozták Názáretből az olaszországi Loretóba.

Az 1500-as évek második felétől kezdve Andocs is török uralom alá került. A kápolnát és Szűz Mária szobrát azonban a törökök is tiszteletben tartották, és nem zaklatták az ide zarándokló magyarokat. A török uralom idején a vidék először pap nélkül maradt, és a lakosságot a papi teendőket végző laikusok, a licenciátusok tartották meg a katolikus hitben: ők prédikáltak, kereszteltek, oktatták a hitet. Jakusich György veszprémi püspök kezdeményezésére 1640-ben alakult meg az andocsi misszió, ezt a jezsuita atyák tartották fenn. A kegykápolnának gazdag búcsúkat eszközöltek ki a Szentszéktől, és a kegyhelyet pár év alatt Nyugat-Magyarország legjelentősebb búcsújáró helyévé tették. Volkra Ottó veszprémi püspök 1716-ban a Ferenc-rendre bízta a kegyhely és a plébánia gondozását. Ők építették a ma is meglévő kolostort, majd később a kis kegykápolnához építették a mai templomot. Ezt Padányi Bíró Márton veszprémi püspök 1747. december 17-én szentelte föl. Ettől kezdve a török idők után alábbhagyott búcsújárás újra föllendült, és Andocs a vidék lelki központjává vált.

A szentély díszje a főoltár fölött emelkedő, a szakértők szerint legalább 500 éves fa-kegyszobor. Szent Katalin és Szent Dorottya faszobra – a Szent Szűz bal és jobb oldalán – a kegyszoborral egykorú. A kegyszobrot közel háromszáz év óta öltöztetik. A ruhák mind fogadalmi tárgyak, ajándékok, sok népművészeti munka van közöttük. A legszebbek egyike a kalocsaiak ajándéka: színes virágos, kalocsai hímzésű fehér ruha. Ezt Nagyboldogasszonykor adják a szoborra. A kegyszobornak közel 200 ruháját a templom melletti Mária-múzeum őrzi.

A kalocsaiak a búcsújáróhely történetéhez fűződő legendára emlékezve ma is magukénak tartják a kegykápolnát és a kegyszobrot, és lelkipásztoraik vezetésével 300 év óta minden évben elzarándokolnak „az ő Szűzanyájukhoz”. A székesfehérváriak zarándoklata 170 év óta ismétlődik meg minden évben.

A kegyhely főbúcsúja Nagyboldogasszony napja, Mária mennybemenetelének ünnepe, augusztus 15-e. Fontosabb búcsúi még: Áldozócsütörtök (Jézus mennybemenetele), Pünkösöd, Szentháromság vasárnapja, Jézus Szíve vasárnapja (a Pünkösöd utáni harmadik vasárnap), Órangyalok vasárnapja (szeptember első vasárnapja), Kisasszony napja, Mária nevenapja, Rózsafüzér Királynője (október 1. vagy 2. vasárnapja), Pádúai Szent Antal ünnepe (június 13.) és Szent Anna ünnepe (július 26.). A búcsúk napján az ország minden részéből, de főképpen a Dunántúlról sok-sok hívő zarándokol az Angyalok Királynőjéhez, és kéri segítségét, pártfogását. Sokan nyertek és nyernek itt lelki megnyugvást és testi gyógyulást a Beteg Gyógyítójának közbenjárására. Az imameghallgatások és csodás gyógyulások bizonyítékai a rendház folyosóján látható fogadalmi képek.

A templom mögötti tágas udvaron és a szép parkban bőven van hely a búcsúsok számára. Itt áll az 1979-ben fölszentelt szabadtéri oltár, közelében van a Szentkút. Vizét főleg szembetegségek gyógyítására tartják hasznosnak. Itt van még a szent fa, egy szomorúfűz, amelynek lombja a legenda szerint meghajolt a kápolnát hozó angyaloknak, Máriának. A búcsúsok a keresztúti ájtatosságot a templomtól távoli Kálvárián végezhetik el.

Az andocsi búcsújáróhely évszázadok óta gazdag forrása a kegyelemnek. Keressük föl mi is az Angyalok Királynőjét, imádkozzunk hozzá, és énekeljük el előtte bizalommal a régi búcsús éneket.

Andocsi Szűzanya, azért jöttünk hozzád,
Buzgó kérésünket, hogyha meghallgatnád.
Nyerj Fiadtól nekünk erőt, egészséget,
Szép magyar hazánkra áldást, békességet.

K.D.

Einsiedeln

Svájc leghíresebb búcsújáró helye, amely egyben bencés apátság, távoli múltra tekint vissza. A Bodeni-tó szigetén található Reichenau monostorából Meinrad szerzetes itt, a „Sötét erdő” mélyén telepedett le, hogy remeteként éljen. Huszonhat évet töltött zordon magányban. Két csavargó 861. január 21-én meggyilkolta. Tanítványai nem engedték, hogy sírja feledésbe merüljön. Az életszentségre remeteként törekvők között mindig akadt valaki, aki ide költözött a Meinrad egykori remetekunyhójába, amit 934-ben monostor váltott fel. Az alapítást a strassburgi székesegyház prépostja, Eberhard szorgalmazta és Sváb Hermann herceg és felesége, Regulinda támogatta. Eberhard lett az első apát, a szerzetesek Szent Benedek szabályzatát követték. Einsiedeln a szerzetesi élet reformjának központi helyévé válva, távoli monostorokban is érezte hatását. Innen indult 972. tavaszán a magyarokat téríteni a Kárpát-medence felé Wolfgang, ám őt a passzauai püspök, Piligrim nem engedte a missziós terepre. A középkor derekára kedvelt búcsújáró hely lett. Feljegyezték, hogy például 1466-ban tizenöt nap alatt 130.000 zarándok fordult meg, 400 pap gyóntatta folyamatosan a bűnbánókat.

A hatalmas apátsági templom terében található a Szent Kápolna, ebben helyezték el a remeték Nagyasszonyát, a Szűzanya kegyszobrát. Az első kegyszobor az 1405-ös tűzvészben megsemmisült. A jelenlegi – amelyet évszázadok gyertyáinak korma festett apránként feketére –, a XV. század derekán készült Konstanz környékén, ismeretlen szobrász alkotása. A francia forradalom katonái a szentélyt földúlták, de a kegyszobor megmenekült. A bencés szerzetesek 1815–1817 között romjából helyre állították a templomot, mely azóta is fogadja a zarándokokat. A szerzetesek 1547 óta a kegyszobor előtt minden este eléneklik a *Salve Regina*, húsvéti időben a *Regina coeli* antifónát.

Török József, történész, teológus

Félelmetes szépségű Asszony

Az Ószövetségnek van egy csodás szépségű, de nehezen magyarázható könyve, az Énekek éneke. A választott népben íratlan törvény volt, hogy ezt a harmincadik életév betöltése előtt senki sem olvashatta. Külsőleg Salamonnak és menyasszonyának párbeszédés nászéneke az egész könyvecske. Már az ószövetségben is tudták, hogy itt valójában Isten és a kiválasztott lélek egymásra találásáról van szó. Az újszövetségi szent liturgia a kiválasztott menyasszonyban kiemelkedő értelemben a Boldogságos Szület látja. Alkalmazott értelemben lehet ilyen minden szűzmáriás lélek; együtt is, mint a Krisztus Jegyeseként élő Egyház, de lehetünk egyenként is, mint Krisztust magunkban hordozó eljegyzett személyek.

Ha találóan össze akarnánk foglalni erről a földöntúli szépségről elhangzott dicséreteket és áradásokat, csak ez a megjelölés érzékeltenne valamit az igazságból: Félelmetes szépségű Asszony! Szent Dénesről tartja a hagyomány, akit Szent Pál az athéni Areopagoszon térített meg, hogy elment Efezoszba, hogy láthassa az ott akkor még életben lévő, Szent János evangélista házában élő Szűzanyát. Mikor meglátta, alélton rogyott össze a Szűzanya félelmetes szépségétől. Ez a megrázó kép jut eszembe, valahányszor a szent liturgiában ezeket a sorokat imádkozza az Egyház az Énekek énekéből Szűz Máriára vonatkoztatva: „Ki az, aki feljön, mint a hajnal pírja, szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, félelmetes, mint a csatarendben álló tábor”. Íme, a félelmetes szépségű Asszony!

A világhírű esztétának, Wincklemannak meghatározását tanultuk valaha a művészi szépről. Így hangzott: „A szép a félelmetesnek a kezdete”. Van ebben valami igazság. Csak a Szűz Máriára ezt így alkalmaznám: Ő a félelmetes isteni szépség emberi teljessége! S ebből a félelmetes lelki szépségből van valami minden szűzmáriás lélekben!

Élő tanúkkal igazolhatom a következő esetet. Egyik egyetemista leány diplomájának elnyerése után a múzeumi könyvtárban kapott beosztást. Többször dolgoztam vele. Egy közismerten léha, cinikus, hitetlen férfi mellé osztották be az említett leányt. A főnök néhány nap után már nem mert, nem bírt szólni sem. Míg végül remegve kifakadt: Mária, én nem tudom miért, de magától borzasztóan félek! Én azt hiszem, hogy maga – tiszta!

Van valami igazság abban, hogy az igazi szépség: félelmetes! Valamelyik országban följegyezték egy miniszterről, hogy nagyon sokszor ismételte: csak azt a Szűz Máriát hagynák már el, mindjárt könnyebben boldogulnának. Nem kell magyaráznom, hogy milyen „boldogulásra” gondolhatott.

A Szűzanya szépsége és minden szűzanyás léleknek a szépsége, félelmetes a sátán előtt, de a sátán titokzatos testének minden tagja előtt is! Mint ahogy, valljuk meg, mi sem merünk az Úr Jézus szemébe vagy a Szűzanya szemébe nézni, ha valami gyalázatos dolgot műveltünk. Félelmetes a kegyelem szépsége a bűn előtt. A bűn érzi, hogy itt meg kell halnia!

De nagy kérdés: mitől lesz ilyenné, ilyen félelmetes szépségűvé a lélek? Hogy ti. halálra rémüljön tőle a bűn és életre riadjon a kegyelem! Ez is megvan az Énekek énekében.

Szent Bernát ezekben a sorokban találja meg: „Eljárogatok a mirha hegyéhez és a tömjén hatalmához”. S egy másik helyen: „Ha alszom is, virraszt az én szívem”. Nagyon jól tudjuk, a mirha temetéshez használt illatszer, a tömjén az imádság jelképe. Az újszövetség szentpáli nyelvén tehát azt kell mondanunk: az Énekek énekének Menyasszonya, a Félelmetes szépségű Asszony, naponként meghal, halálos áldozatokra is képes, és szíve minden dobbanásával imádkozik azért, akit szeret.

Ettől bomlik a pokol, s ettől épül a mennyország! Bárcsak minél több ilyen „Félelmetes szépségű Asszony” élne közöttünk!

(Kerekes Károly: Májusi mozaikok, 1991.)

Minden kegyelmek szétosztója

Ó, Nagyasszony, tudom, hogy te végtelenül jó vagy, s legyőzhetetlen szeretettel szereted azokat, kiket Fiad és Istened benned és általad királyi kedvességgel szeret.

Kezeidben vannak az Úr irgalmasságának kincsei, s te vagy egyedül ilyen tisztességre rendelt. De kezed nem őrzi féltékenyen e kincset, mivel keresed az alkalmat, hogy megmentsd a nyomorultakat és kiáraszd az irgalmasságot. Dicsőséged nem hogy csökkenne, hanem növekszik, amikor a bűnbánók megkapják a bocsánatot, s a megigazultak a dicsőséget.

Damiani Szent Péter (1007–1072)

Papszentelések és újmisék hetei

Török József, történész, teológus

Magyarországon a papok legtöbbje június hónapban szentelődött és szentelődik ma is. A tanulmányi év befejeztével a természetfölötti élet továbbadására hivatást kaptak és azt elfogadják komoly, mély, egész jövőendő életükre kiható lelkigyakorlaton vesznek részt, majd utána az apostolutód-püspök kézrátételével megkapják a Szentlelket és Krisztus áldozópapjaivá szentelődnek. Az egyházmegye ünnepe a papszentelés, hiszen egyre több plébániatemplom árválkodik pap nélkül, s inkább előbb mint utóbb, hívek nélkül. Az újmise elsősorban a család, a barátok, a plébániai közösség, esetleg a szerzetesrend vagy lelkiségi mozgalom együttes ünnepe, mert a papság vállalásához a fiatalember részéről nagy elszántság, a család-közösség részéről pedig sok-sok imádság, följánlott áldozat sőt szenvedés szükséges a papi hivatás komoly lelkülettel történő, folyamatos vállalásához. Ha a katolikus lapokban papszentelésekről, újmisékről olvasunk, esetleg ilyeneken részt veszünk, néven nevezetten imádkozunk Krisztus új papjáért.

A papi élet kezdeténél is szükséges a kegyelmi támogatás. E gondolatok után II. János Pál pápa idén kelt üzenete a papi hivatások vasárnapjára – noha már túlhaladtunk a napon – egész évre ad elmélkedni valót.

Az élet mint hivatás

II. János Pál pápa

A „hivatás” szó jól jellemzi Istennek a szeretet szabadságában minden emberhez fűződő viszonyát, „mivel Isten minden egyes ember életét valamely hivatás betöltésére rendelte” (VI. Pál pápa). A teremtés végén Isten rátekintett az emberre, és látta, hogy „nagyon jó!” (vö. Ter 1,31): „a saját képére és hasonlatosságára” teremtette, dolgos kezeire bízta a világegyetemet, és bensőséges szeretetkapcsolatra hívta meg.

A hivatás az a szó, amely az embert a kinyilatkoztatás gazdagságának megértéséhez segíti, és megmutatja létének igazságát. Az Istennel folytatott szeretet-párbeszéd alapozza meg azt a lehetőséget, hogy

minden egyes ember a saját, ajándékba kapott vonásaiban és jellemzőiben fejlődhessen, és képes legyen mindennapi élete történetének és alapvető kapcsolatainak „értelmet adni”, miközben élete beteljesülése felé igyekszik.

Ha az életre mint hivatásra tekintünk, az elősegíti a belső szabadságot, serkenti az egyént arra, hogy előre tekintsen, és elutasítsa azt a felfogást, miszerint az élet passzív, unalmas és banális. Ily módon az élet értékessé és elfogadott ajándékká lesz, mely „természeténél fogva arra törekszik, hogy ismét ajándékká váljon” (Új hivatásokat egy új Európa számára c. dokumentum 1998. 16b). Az ember akkor bizonyul újjászületettnak a Lélekben (vö. Jn 3,3-5), ha megtanulja, hogy az új parancs útját járja: „szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket” (Jn 15,12). Kijelenthetjük, hogy bizonyos értelemben a szeretet Isten fiainak DNS-e. Ez az a „szent hívás”, amelyet Isten Krisztus Jézusban az idők kezdete előtt ajándékozott nekünk, mellyel meghívott minket „saját elhatározásából és kegyelméből. Ez most lett nyilvánvalóvá a mi Üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak megjelenése által” (2Tim 1,9-10).

Minden hivatás gyökerénél ott van Emmánuel, a „Velünk az Isten”. Ő nyilatkoztatja ki nekünk, hogy nem egyedül kell kialakítanunk az életünket, mert Isten viszontagságaink közepette jelen van. Ő mindegyikünkkel csodálatos, egyedi és megismételhetetlen szeretet-történetet valósít meg, amely egyúttal az emberiséggel és a világegyetemmel is összhangban áll. Ha felfedezzük Istent személyes történelmünkben, és nem érezzük magunkat árvának, hanem tudjuk, hogy van Atyánk, akire teljesen rábízhatjuk magunkat, akkor eljutotunk ahhoz a fordulóponthoz, amely gyökeresen átalakítja a pusztán emberi horizontot.

Szükség van a szolgálati papságra, amely „a maga részéről... különböző helyeken és időkben az Üdvözítő Krisztus szentségi jelenlétének maradandó záloga” (Christifideles laici 55), amely Isten igéjének hirdetése, az Eucharisztia és más szentségek ünneplése által vezeti a keresztény közösségeket az örök élet útján.

Szükség van olyan férfiakra és nőkre (vagyis papokra, szerzetesekre és apácákra), akik tanúságtételük által ébren tartják a megkereszteltekben az evangélium alapértékeit, és felébresztik „Isten népében azt az igényt, hogy Istennek a Szentlélek által a szívekbe kiárasztott szeretetére életszentséggel válaszoljon, és így magatartásában az a szentségi

konszekráció tükröződjön, melyet Isten a keresztségben, a bérmlásban és a papszentelésben hoz létre”.

Bárcsak bőségben élesztene a Szentlélek hivatásokat erre a sajátos konszekrációra, azért, hogy a keresztyén népben elősegítsék az evangéliumhoz való mind nagylelkűbb ragaszkodást, és így mindenki számára megkönnyítsék annak megértését, hogy a lét értelme az, hogy láthatóvá tegye Isten szépségét és szentségét.

Kedves keresztyén szülők, arra bátorítalak titeket, hogy álljatok gyermekeitek mellett. Ne hagyjátok magukra őket a kamasz- és az ifjúkor nagy döntéseiben. Segítsétek őket, hogy ne vessék bele magukat a jólét utáni hajszába, és vezessétek el őket a valódi, lelki örömré. Segítsétek őket, hogy szívükben, amelyet sokszor elfog a jövőtől való félelem, visszhangozzék a hit felszabadító öröme.

Az Eucharisztia ünneplése és az imádság elvezet arra, hogy jobban megértsük Jézus szavait: „Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába” (Mt 9,37–38; vö. Lk 10,2). Miközben a papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk, megtanuljuk, hogy evangéliumi bölcsességgel szemléljük a világot, az élet igényeit és minden ember üdvösség utáni sóvárgását. Ily módon átéljük Krisztusnak az emberiség iránti szeretetét és együttérzését. A boldogságos Szűzzel együtt pedig ki tudjuk mondani: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint” (Lk 1,28).

Mindenkit arra hívok, hogy lankadatlan imádsággal kérjük együtt az Urat: sohase hiányozzanak a munkások az Ő aratásából:

Szent Atyánk, az élet és a szeretet kiapadhatatlan forrása, aki az élő emberben kinyilatkoztatod dicsőséged ragyogását, és szívébe helyezed hívásod csíráját, ne engeddd, hogy a mi hanyagságunk miatt megtörténhessen, hogy valaki nem veszi észre vagy elveszíti ezt az ajándékot, hanem járjon mindenki teljes önzetlenséggel azon az úton, amelyen a Te szereteted megvalósul.

Úr Jézus, aki Palesztína útjain zarándokolva kiválasztottad és meghívtad az apostolokat, és azzal bíztad meg őket, hogy hirdessék az evangéliumot, a híveknek jó pásztorai legyenek,

és ünnepeljék az istentiszteletet,
add, hogy ma se hiányozzon Egyházadból a sok szent pap,
akik mindenkihez elviszik halálod és feltámadásod gyümölcsseit.

Szentlélek, aki ajándékaid folytonos kiárasztása által
megszenteled az Egyházat,
áraszd ki a megszentelt életre hivatottak szívébe
az Isten országa iránti bensőséges és szenvedélyes szeretetet,
hogy önzetlen és feltétel nélküli „igen” kimondásával
életüket az evangélium szolgálatába állítsák.

Legszentebb Szűz, aki habozás nélkül
átadtad magad a Mindenhatónak,
hogy megvalósíthassa a megváltás tervét,
önts bizalmat a fiatalok szívébe,
hogy mindig legyenek olyan buzgó pásztorok,
akik a keresztény népet az élet útján vezetik,
és olyan megszentelt lelkek, akik a tisztaság,
a szegénység és az engedelmesség által tanúskodnak
feltámadott Fiad felszabadító jelenlétéről.
Ámen.

Meghívott az Úr

Mészáros László, kispap

Jézus Krisztus az utolsó vacsorán új parancsot ad tanítványainak:
„szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket” (Jn 15,12). Ha az
ember életére mint hivatásra tekintünk és ha a szeretet parancsát he-
lyesen értelmezzük, akkor úgy tudjuk a jövőt szemlélni, hogy Isten és
az ember bensőséges szeretetkapcsolatában ajándékká tudunk válni.
A XXI. században új hivatásokra van szükség az új Európa számára.

Minden papi hivatás gyökerénél ott van Isten. Ő nyilatkoztatja ki,
hogy nem egyedül kell alakítanunk életünket, mert Emmánuel, azaz
„Velünk az Isten” (Iz 7,14). Valóban velünk van. Mindegyikünkkel
csodálatos, egyedi és megismételhetetlen szeretet-történetet valósít
meg. Ha az ember felfedezi, hogy van Atyja, akire teljesen rábízhatja
életét, akkor eljut ahhoz a fordulóponthoz, amely gyökeresen átala-

kítja a pusztán emberi horizontot és távlatokba emeli fel. Ez ráébreszti arra, hogy az ember csak akkor találhat teljesen önmagára, ha őszintén elajándékozza magát.

Jézus Krisztus az „Út, az Igazság és az Élet” (Jn 14,6). Őáltala, ővele és őbenne juthatunk el ahhoz a felismeréshez, hogy valakit az Isten meghív arra, hogy osztatlan szeretettel és odaadással kövesse Őt és szeretetének útján járva megtanulja egyre jobban megismerni Őt.

A nagycsütörtöki krizmaszentelési mise prefációja szépen elmélkedik a szolgálati papság eszményéről: „Bár Krisztus egész megváltott népét királyi papsággá tette, de testvéri szeretetből egyeseket kiválaszt, hogy a kézrátétel által szolgálatának részesévé váljanak. A világmegváltó áldozatot újítsák meg Jézus nevében és Fiaidnak készítsék el a húsvéti lakomát, szent néped között a szeretetben éljen járjanak, az Igével táplálják és erősítsék a szentségek által. Ők életüket neked és testvéreik üdvösségének szolgálatára szenteljék, hogy hasonlónak váljanak Krisztushoz, és mindig tanúságot tegyenek arról, hogy hisznek benned, és szeretnek téged.”

A pap feladata, hogy „alter Christus”, azaz egy „másik Krisztus” legyen. Krisztust jeleníti meg a keresztyén közösségben, a Megváltót hirdeti és az életszentségre törekvéssel példát mutat a reabizottaknak. A harmadik évezred újraevangelizálásával „sürgetően szükséges az evangéliumi üzenet élő, teljes és igényes megjelenítése” (II. János Pál pápa 2001. évi nagycsütörtöki levele a papokhoz).

Jézus Krisztus titkainak hűségese közvetítése által a papra bízottak „folytonosan újjászülehetnek a megújulás fürdőjében, az oltárról táplálékot kaphatnak, a bűnösök kiengesztelődhetnek Istennel és a betegek enyhülést nyerhetnek” (vö. a papszentelés felszentelési imája).

Lehet-e, kell-e ennél szebb hivatás?

Egyenes fenyő

Úr Jézus, engedd, hogy olyan egyenesek legyünk, mint ez a fenyőszál, amely egyenest az ég felé lendül. Nagylelkűségünk pedig, mint az éltető nedv, amely benne fölszívódik és táplál.

Lelkünk legyen tiszta, mint a hegyipatak vize, amely a fehérlő hó-
ból születik.

Akaratunk legyen szilárd, mint a kőszikla, repedések roncsolása
nélkül.

Egész életünkben, bármerre járunk is, te légy csavargásaink, vándorútunk társa.

Az útszélén emelkedő kereszt jelentse számunkra mindig a találko-
zást a Jóbaráttal.

Legyen ez mindig így!

Természetbarátok imádsága

Eucharisztia, szeretet misztériuma Dom Augustin Guillerand (1877-1945)

Jézusom, íme az isteni pillanat, amikor hozzám jössz! De hogyan?
Mi történik ekkor az oltáron? Alig merek erre gondolni. Oly különös
és oly magasztos a kenyér és bor eme hirtelen átváltozása Testeddé,
Véreddé, végtelen Szépséged jelenléte az oly egyszerű táplálék min-
dennapi látszata, megjelenési formája alatt... és ez a titokzatos fölláldo-
zás, amely szemeim előtt szünet nélkül és mindig, mindenki számára
megújítja a Kálvária nagy drámáját.

Ez a misztérium túlhaladja az emberi értelmet, de mily édes az em-
beri szívnek! Ugyanakkor mily egyszerű, hogy a mindenható Szere-
tetnek nem szab határt az, ami bennünket korlátoz! Uram, te szeretsz
engem! Íme, ez a misztériumok összes magyarázata. Te átalakítod
magad, hogy közeledj hozzám, fölláldozod magad, mert bűneim elvá-
lasztanak tőled, és áldozatod bűneimet eltörli; te egészen nyomorú-
ságom szakadékáig jössz, hogy engem magaddal vigyél szentséged
dicső csúcsáig.

Az Ostya kiszolgáltatottsága Ginder Mária Bonaventura nővér

Isten kegyelméből a közelmúltban egyszerű és mégsem köznapi
élményben részesülhettem. Koraesti szentmisén voltam. A lenyugvó
nap fényözöne töltötte be a kicsiny kápolnát. Helyi szokás szerint a
szentáldozáshoz járulók az első padba térdeltek. Jómagam testi fogya-

tékosságom miatt csak állva tudok áldozni, ezért a pad végére maradtam. Így jól ráláthattam a napfényvel beragyogott paténára, melyről az utolsó szentostyát emelte fel a pap, amikor megáldoztatott. Utána tisztogató mozdulatot végzett áldoztató jobbjának két ujjával. És akkor... jól láttam, amint egy kicsiny részecske, valamelyik szentostyából való, kissé lebegve, szállva leereszkedik a paténára. Mindez tisztán kivehető volt a beözönlő nap sugárkévéjében, valamint az is, hogy valóban szentostya-részecske volt és nem más. Jól láthatóan pihent meg a kis szentostya darab a csillogó aranytányéron. Szinte magához vonzotta tekintetemet.

Első gondolatom a mélységes megrendülés: a végtelen Isten betér hozzám, befogadhatom porszemnyi létembe, hogy betöltsön szeretetének mérhetetlen mélységével és tágasságával és ezért vállalja még e tűnékeny, morzsányi formában való létezés kiszolgáltatottságát is! Micsoda isteni mértékű versengés van a kereszt és az ostya kiszolgáltatottsága között!

Második gondolatom a feltörő aggodalomé: mi történik e kicsinyke szentostyával? De ez a gondolat gyorsan eltűnt, mert tudom, hogy ez a pap különösen is ismert gondosságáról: áldoztatás után úgy végzi a szent edények tisztogatását, hogy a szent test és vér legparányibb részét se érhesse tiszteletlenség! Igen! Még a „legparányibb részét” sem! Fölcseng lelkemben az ősi egyházi ének két sora:

Szeretete lánggal égő, olthatatlan nagy tűzében,
Él egészen, az ostyának legparányibb részében.

Az imádás és hálaadás percei után kínzó kérdések tolultak tudomba: a kézenáldozók közül hányan gondolják végig Urunk ezen kiszolgáltatottságát? Kik és hányszor magyarázták ezt meg a híveknek? Ki figyelmezteti arra a tálcát tartó ministránst, hogyan tartsa oda azt az áldoztatásnál és milyen gondossággal vigye utána az oltárra?! Hány csepp vére hull a földre Üdvözítőnknek a gondatlanul történő két szín alatti áldoztatásnál? E kérdéseknek szinte alig szakad vége. Személyes élményeim éveken keresztül csak külföldi útjaimon szomorítottak és készítettek imáadásra, engesztelésre. Most már sajnos mindinkább szaporodnak szomorú hazai tapasztalataim is!

Mindazok a sérelmek, melyek Urunkat a legszentebb Oltáriszentségben érik, különösen, ha nemtörődomségből, sőt szándékos hanyagságból történnek, mindenképpen eltorzult, felületes hitet tükröznek.

Különösen érzékenyen érint, ha valaki ebben a tekintetben a Szentatyára, II. János Pál pápára hivatkozik. Többszöri és többhónapi római tartózkodásom alatt nagyon sok olyan szentmisén vehettem részt, ahol közletről is láthattam a Szentatya áldoztatását. Sőt egy alkalommal a pápai magánkápolnában részt vehettünk az Ő szentmiséjén és a Szentatya kezéből fogadhattuk az Úr Jézus Szent Testét. Az Ő gondossága az áldoztatásnál mindenképpen követendő példakép.

Az Úrnapja a legszentebb oltáriszentségben köztünk maradó Úr Jézus Krisztus ünnepe! Hálaünnep! Ne legyünk hálátlanok az Ő szeretetével szemben! Ne hagyjuk magára templomaink tabernákulumában. Látogassuk meg, amikor csak tehetjük!

Lehetőleg ne siessünk el a templomból a szentmise után. A szentáldozásban a mi Urunk Jézus Krisztus jön hozzánk. Van hozzánk szava, mondanivalója. Szeretetét akarja ránk ontani. Figyeljünk rá! Előbb Őrá figyeljünk, Őt hallgassuk és csak azután szóljunk mi is Hozzá! De erre csakis belső csendben, odafigyelésben vagyunk képesek. Nemrégén egy kicsi lány kérdezte tőlem: „Hogy van az, hogy amikor a szentmisében az emberek megkapják az Úr Jézust, utána olyan gyorsan kimennek a templomból? Nem akarnak még beszélgetni Vele?”

Szívleljük meg a kisgyermek szavait és jusson eszünkbe az Úr Jézus figyelmeztetése: „Ha nem lesztek olyanok, mint a gyermekek...”

A siető áldozó

Néri Szent Fülöp egy napon áldoztatás alkalmával észrevette, hogy egy áldozó férfi anélkül, hogy csak pár percig is hálát adott volna, az áldozás után azonnal elhagyta a templomot. Két ministráns gyermeket két égő gyertyával utána küldött. A férfi csodálkozva kérdezte, hogy mit is akarnak a ministránsok az égő gyertyákkal. A gyermekek csak annyit tudtak mondani, hogy Néri Szent Fülöp küldte őket. Visszatért tehát a templomba s megkérdezte a szentet, hogy miért küldte utána a két fiút égő gyertyákkal. „Fiam, – felelte a szent –, ha a beteghez viszik a szent útravalót, tiszteletből gyertyát visznek előtte. Te a templomból elrohantál, jóllehet az Úr teste még szívedben volt, ezért illő volt, hogy előtted két égő gyertyát vigyenek a ministránsok”.

Ima a házasságunkért, családunkért

Nagy Istenünk! Te a házasságra hívtál meg minket. Egymás számára gondoltál ki bennünket. Van valakim ezen a világon, akiért élek, és aki értem él. Taníts meg minket, hogy jelen legyünk egymás számára. Az egységre törekvés, tudjuk, hogy sokat követel tőlünk, de azt is látjuk, hogy annak megvalósulása boldoggá tesz.

Jézus által tapasztaltuk meg, hogy Te Atya, Fiú és Szentlélek vagy, hogy Szentháromság vagy. A szerető személyek bensőséges közössége, akik annyira egyek, hogy azt mondhatjuk: csak egy Isten van.

Mi, mint házaspár kettőnek éljük meg magunkat. És mégis egyek lehetünk. A szíveink egységét akarod, akik együtt szeretnek. Egész lényünk egységét akarod, amelyben a szeretet folyama áramlik közöttünk. Add, hogy a háromságos egy Isten képmása lehessünk abban, ahogy egymáshoz fordulunk és egymással bánunk.

Irgalmas Isten! Emberek vagyunk, és gyakran félreértjük egymást és összeveszünk. Olyankor mindegyikünk azt gondolja, hogy neki van igaza. Te az üdvtörténetben mindig újra szövetséget ajánlottál az embernek. A bűn és hibák után is lehetőséget adtál, hogy újra kezdje Veled. Irgalmas Istenként ott laksz a szívünkben. Ajándékozd nekünk a kegyelmet, hogy egymással ismételten mindig újra kezdhesük. Hadd nyújtsunk mi is kezet a házastársunknak minden helyzetben és tudjuk mondani: engedd, hogy újra szeretetedben lehessenek!

Irgalmas Istenünk! Kérünk, tégy minket képessé arra, hogy életünk nagy és kis dolgait Neked ajándékozzuk, és így hordozzuk a házastársunkat, a gyerekeinket, és még sokakat, akiket ránk bízál.

Szerető Atyánk! Te Szűz Máriában anyát ajándékoztál nekünk! Te azt akartad, hogy a Boldogságos Szűz Mária az anyánk legyen, hogy gondoskodjon rólunk, hogy közel legyen hozzánk, hogy neveljen minket a házastársunkkal és a gyerekeinkkel való helyes érintkezésben. Add, hogy a Szűzanya közreműködése által Krisztus újra és újra megszülessen közöttünk napról napra!

Szent Isten, ég és föld Teremtője, úgy alkottad meg művedet, hogy növekedjen. Te segíted a növekedést bennünk is. Te támoga-

tod személyiségünk és egységünk növekedését. Mi, emberek a bensőnkben a másokkal való érintkezés által növekszünk. Hogy mivé lettünk, a házastársunknak és a gyermekeinknek is köszönhetjük. És hogy mivé lesz a házastársunk, azt nekünk is köszönheti. Hogy a gyermekeink később mivé lesznek, abban nekünk is részünk van.

Mennyei Atyánk! Tégy minket éberekké minden iránt, amit a házastársunktól a gyermekeinktől kapunk, amit mondanak, kérdeznek és ajándékoznak nekünk! Add, hogy a házastársak engedjék magukat a társuk által nagy dolgokra ébreszteni! És így egyre jobban megtapasztalhassák, hogy milyen értékes számukra a házastársuk; és hogy ez a tapasztalat a hűségüket erősíti.

Szerető Istenünk! Áraszd ránk kegyelmedet, tégy a szívünkben csodát, hogy elfogadjuk egymást. Szabadíts meg minket az álombeli partner kivételének és keresésének önzésétől! Szabadíts meg minket attól a neveltlenségtől, hogy a házastársunkat mindig újra elutasítjuk, mert kényelmetlen a számunkra!

Ajándékozd nekünk a gyerekevelés mesteri tudását, hogy olyan gyerekeket neveljünk,

- akik az apa példáján keresztül Téged, mint jóságos Mennyei Atyát ismernek meg,
- akik Jézusban a Megváltónkat tisztelik, aki testvéreivé fogadott minket,
- akik a Szentlelket, mint a hét ajándékát osztó, bensőnket a hit lángholó tüzével égető Lelket ismerik meg,
- akik az anya példáján keresztül a Szűzanyában a mindenkor segítő Édesanyát tisztelik, aki a Fiához, Jézushoz szeretne vezetni mindenkit.

Édes Istenem! Add nekünk kegyelmedet, hogy örüljünk egymásnak, hogy örüljünk az életnek. Adj nekünk jó ötleteket. Segíts, hogy a családi asztalunknál mindig újra szívből nevezhessünk.

A házasság egy élő szentély, egy olyan hely, ahol meg lehet találni Istent. A házasságunk egy olyan hely, ahol az emberek megtalálhatnak Téged. Add, hogy igazán felfogjuk ezt. És add, hogy mindig újra Téged keressünk, amikor egymást keressük. Amen.

A r ó z s a f ü z é r

Az imádság gyógyító erő

„Az egész világ azért beteg, mert nem imádkozik, és elveszítette az élő kapcsolatot az Élet forrásával. A zajos világ káprázata, ezerféle szórakozása elrabolja figyelmét, idejét és lelki békéjét. A csend, a magány és az imádság nélkül nem fejlődik bennünk igazi élet. Ez a három teljesen összetartozik. Minden igazi imádság csenddel kezdődik. A közösségi és az egyéni ima élő egészet alkot, mindkettőre egyformán szükség van. A csend, magány és imádság a megváltott élet csodálatos ajándéka. Az imádság útjára, tökéletesebb formájára Szűz Mária akar bennünket megtanítani.

A rózsafüzér háromszor öt titok-sorozata egységet alkot. Ezt az egységet a Szentlélek élteti. Ott van mind a három titok-sorozatban Jézus anyja, Mária, egészen közel Jézushoz. A Szűzanya örök hivatása, hogy az Élethez, Jézushoz vezessen bennünket közelebb.

Az evangélium képekben, hasonlatokban beszél a Titokról: Isten országáról. A szentírási olvasmányok, a színes képek, az elmélkedések együtt alkotják az imádságot: építik bennünk Isten országát: mely igazság, béke és öröm a Szentlélekben.

Amikor imádkozunk a titokra akarunk figyelni. Ez a figyelem nem könnyű. Ez már magasabb rendű belső figyelem. Az imádság gyakorlata által fog kifejlődni bennünk. Ez már a szeretet figyelme. A titkokkal való foglalkozás csodálatos, titokzatos (misztikus!) állapot: tele van meglepetéssel, ajándékokkal. Rejtett mélységek és szépségek várnak ránk, ha hűségesen gyakoroljuk. Mindig fejlődhet, sohasem tudjuk kimeríteni. Az éltető Lélek, a Szentlélek maga imádkozik bennünk kimondhatatlan sóhajtásokkal.

A sokféle jó orvosság közül, mely gyógyítaná az életet, az a legjobb, mely belsőleg gyógyítja az embert, mely közösségbe vezet, hogy egymást segítsék az egyének, az imádkozó családok, a közösségek ebben a lelki gyógyulásban. Az imádság egyetlen gyógyszer. Ezt kéri mindenkitől az Egyház által a Szűzanya is, amikor a búcsújáró helyeken a közös imádság magasabb rendű formáját: Jézus életének titkairól való elmélkedést (a rózsafüzért!) akarja elterjeszteni. Jézus megígérte: Ahol ketten-hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük (Mt. 18,20)”

(P. Kákonyi Asztrik OFM.: Elmélkedések a rózsafüzér titkairól)

Méltóság és szépség

Énekeljete az Úrnak új éneket,
énekelj az Úrnak, mind egész föld!
Énekeljete az Úrnak és áldjátok az ő nevét,
hirdessétek napról napra az ő szabadítását.
Hirdessétek a pogányok között az ő dicsőségét,
minden népek között az ő csodáit.
Mert nagy az Úr és igen dicséretes,
félelmetes minden istenek fölött.
Mert a pogányoknak minden istenei üres démonok,
az Úr pedig az egeknek Alkotója.
Méltóság és szépség az ő színe előtt,
hatalom és ékesség az ő szentélyében.
Adjatok az Úrnak, népek családjai,
adjatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet,
adjatok az Úrnak, az ő nevének dicséretet!
Hozzatok áldozatokat, és lépjete be az ő csarnokába,
imádjátok az Urat szent ünnepi díszben.
Remegjen meg orcája előtt az egész föld,
mondjátok el a nemzeteknek, hogy az Úr országol.
Mert megerősítete a föld kerekességét, és az meg nem inog,
igazságban ítéli meg a népeket.
Vigadjanak az egek és örvendezzen a föld,
zengjen a tenger és annak teljessége,
örüljenek a mezők és mind a benne valók!
Akkor ujjonganak az erdőknek minden fái,
az Úr színe előtt, mert eljött,
mert eljött a földet ítélni.
Megítéli a földkerekséget igazságban,
és a népeket igazmondásban.

(ÉE. 681., Urunk színeváltozása, 95.zsoltár)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Üdvözlégny bíbor rózsa	1
D. A. Guillerand: Magnificat	2
Török J.: Jézus Krisztus nagyanyja	2
A mennyei Királynő tanítása	4
Gruber L.: Názáreti Királynő	6
Gobbi: Az én fényességem sugarai	7
Gobbi: Szent István király ünnepe a Világegyházban	9
Török J.: Szent István nyugvóhelye	10
Imádságok Szent István királyhoz	12
Mária kegyhelyek	
Andocs	11
Einsiedeln	15
Kerekes K.: Félelmetes szépségű Asszony	16
Minden kegyelmek szétosztója	17
Török J.: Papszentelések és újmisék hetei	18
II. János Pál pápa: Az élet mint hivatás	18
Mészáros L.: Meghívott az Úr	21
D. A. Guillerand: Eucharisztia, szeretet misztériuma	23
Ginder M.: Az Ostya kiszolgáltatottsága	23
Ima a házasságunkért, családunkért	26
Rózsafüzér	
Az imádság gyógyító erő	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
Einsiedeln – kegyzobor

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-AMRO Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243